

Một số tác phẩm của TKTT đã xuất bản ở Việt Nam nhờ sự thu hút.

Trong lúc chờ đợi, tôi nảy ra một ý nghĩ chững, một số liên tưởng so sánh, thú vị:

- Nếu hôm nay công an biết tôi đến đây để gặp ông, thì lập tức ông cũng sẽ trở thành một kẻ thù để chửi rủa và hăm dọa, như tất cả những bào tôi ở ngoài kia, hay những vụ dân biểu các nước thích can thiệp vào nội bộ Việt Nam, mong muốn nhà nước được tài chính và sự ủng hộ, chính sách, mở đường cho tự do nhân quyền ở Việt Nam.

Đôi mắt xanh biếc của ông lập tức ánh lên những nét cười i tình nghĩnh, pha lẫn nét trầm buồn thâm trầm, ông thú nhận:

- Ở Việt Nam, tôi đang trải nghiệm một những giây phút trỗi dậy khi mà tôi còn là một thiêu u ở Ba Lan chúng tôi được được tài, luôn bị công an rình rập theo dõi, và bên thân tôi hôm nay cũng phải nói dối ngụy... thấp túng mình là tôi bị đau lưng, không đi đâu cả, để có thể bố trí gặp bà vào giờ phút muộn muộn này. Chính vì anh ta tin là thật, nên 9 giờ kém tôi mới được tự do với các bà đến đây, hỏi chuyện.

Câu chuyện xoay sang một hàng mới, vui vẻ và nóng hổi tính thời sự, không kém phần hài hước:

- T ngày thêm đ c ch “nhà” dân ch , m i chúng tôi ph i ch p nh n “c i” thêm dăm b y chú khuy n áo vàng bên c nh. Ngay khi nh n thi p m i h p m t ho c c i xin ai đó, chúng tôi đ u giao nhi m v cho nhau, ngày y ngày n m i ng i ph i đ t theo 5, 7 chú đ đám c i thêm ph n rôm r , trong c i, ngoài canh.

Ch ra phía ngoài khuôn c a, ông Bernd làm đ u b nhún vai, lè l i, l c đ u, đ u b r t hài h c, t nhiên:

- N u anh ta không tin tôi mà b đi, thì bây gi có l chúng ta cũng đang trong c nh nh v y.

K t thúc ph n ch đ ngoài lu ng, tôi bu n bã ch t i:

- Vì th ngôi nhà c a chúng tôi không ch đ n thu n là n i trú ng , nuôi d ng tâm h n tình c a mình và nh ng đ a con mà còn có thêm m t ch c năng chi n l c vô cùng quan tr ng n a, là... n i nh t mình. Th m chí không đ c ra ch mua th c ăn, không đ c đ n đón con tr ng, không đ c g p m đ ... B canh 24/24 ti ng, đêm n m nghe rõ ti ng gi y l p c p c a các chú công an, ti ng ho h ng, chuy n trò, xen l n ti ng g m g , ăng ng c a anh em nhà h khuy n, ti ng nguy n r a đ c đ a: “M ki p, vì m y đ ng l ng mà nh c h n chó”, c h i thu c khét l t c a nh ng chú ch n hai cho ph vào t n trong nhà qua khe c a h p...

Nhìn đ ng h đã g n 10 r i, trong khi ông giám đ c đã có đ u hi n m t m i do c ngày di chuy n ch đ i trên máy bay, đánh l c h ng c quan an ninh, chúng tôi quay l i ch đ chính, nh m ph c v cho bài vi t s p t i, cũng là m t trong ph n vi c c a chuy n xâm nh p th c t này.

- Bà có s d ng Internet không? Có b gây tr ng i gì phía nhà c m quy n không?

- Có ch , đó là ph ng ti n t i u nh t giúp tôi có th buôn l u ch nghĩa qua biên gi i, sau nhi u l n b b t t i quán nét, b t ch thu ph ng ti n làm vi c. C th t ngày 16 Tháng Tám 2006 tôi b c t nét, c t đ i n tho i di đ ng, đ i n tho i bàn liên t c, b tràn vào nhà thu li n 4

máy vi tính, 2 máy scan, hàng chục USB chứa đầy dữ liệu và hàng nghìn lá đơn của bà con dân oan.

- Hợp lý gì nếu như thế nào vậy việc làm này? Mục đích họ làm như vậy để làm gì?

- Với kẻ được tài thì không có mục đích nào khác ngoài muốn được những người nói trung thực, làm những người tốt bụng tác động họ. Vì vậy họ làm tất cả để bao vây kinh tế, để triệt tiêu nguồn sống, triệt tiêu mọi phản kháng trong mọi nhà dân chủ, đấu tranh, theo đúng quan điểm của họ từ trước tới nay: “Theo thì sống, chống thì chết”. Khi gà chọi gáy sáng, đánh thức những trái tim lầm lạc, thì trong bóng đêm, ma quỷ luôn nói rằng “việc làm của chúng tao là đúng, là tuân theo luật pháp, là chống lại những kẻ nhà nước được quy định này”.

- Công an có thể làm những việc khiếp nhỡ vậy sao - tràn vào nhà được làm, cướp bóc? Bernd nhận thấy một màu xanh biếc dưới đôi lông mày bốc lên hơi.

- Vâng, vì được thù của nhà nước Cộng Sản Việt Nam là chế độ đào tạo ra những công chức hành, công chức kiêu hãnh theo một cách ngu trung, không đào tạo ra những con người biết suy nghĩ, cân nhắc đúng, sai, phải, trái.

Trong lúc ngài giám đốc một tròn mặt đỏ, tôi nói thêm:

- Mọi nhà dân chủ chúng tôi bắt cứ trăm công an ký sinh sống bám vào để được khoét tâm huyết, bóc lột, để chúng tôi hoàn toàn kiệt sức ý chí, còn kẻ ký sinh trùng này thì ăn no béo xác trên những đồng thu của toàn dân.

Sông chọi hiêu, trong khi chế độ này vẫn còn đang bám sát những ý tưởng của tôi để truy tìm tôi, tôi nói một câu ngắn:

- Trông họ anh Đá Nam Hái, mọi tháng “giúp” công an tiêu tốn 100 triệu đồng. Nếu nào được tiền không sinh lợi thì nó đó bắt coi là nguyên nhân của lạm phát. Để rồi “bô xít phân tử” vào

Cuộc gặp gỡ thú vị (Kỳ 2)

Tác Giả: Trán Khái Thanh Tháy

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:08

Cả nhà tôi cũng vậy, tôi kém lên tôi có vài chục triệu, vì họ tiến hành đi là phải có người canh hai đầu ngõ ngăn cấm người qua lại đi kia khi nào bắt “tên tên ng H Chí Minh đi vào”. Tôi thuê kẻ ăn, nghỉ hút, tôi nuôi bò o và, tôi bắt đầu công cán chỉ cần sĩ công an làm nhiệm vụ canh gác, tôi mua khóa, xích sắt, xô thùng, bình hộp, khu trang, bao tay v.v... rỗng rã suốt ba tháng trời, tôi có đầu đầu tính thành ngày công, chỉ tính trong chỉ cần đi “trên áp tôi phạm phạm đi ng, chng Đ ng, bác” để nhận tiến thi đua khen thưởng.

Không thông tin tiếng Anh, không biết chữ bên dưới chỉ có một “công an Việt Nam là người viết thơ ký sinh sống bám trên lưng người nhà dân chủ, cũng như tên người lãnh đạo đi ng là người ký sinh trùng nguy hiểm sống bám trên cổ thế 80 triệu người Việt Nam” như thế nào, mà ngài Bernd có lẽ là, tôi ra rất thích thú, nhưng đi nhc là có một này, rồi có hai quay ra trao đổi bằng tiếng Anh, quên cả tôi đang ngồi ở trên ghế bên cạnh.

Trước khi chia tay, như là kẻ niệm cũ với ngài Dân Biều Na Uy Piter Get Mark, tôi liền vui vẻ nói:

- Tôi hy vọng sáng mai ông và tôi khách sạn này, không vì gặp tôi mà sáng sớm bắt công an vào tên phòng ngủ gõ cửa cảnh báo: “Chúng tôi đã biết tất cả mọi việc làm của ông, để nghe ông rồi khi Việt Nam trong vòng 24 tiếng nữa, nếu không bắt chúng tôi phải dùng biện pháp mạnh”.

Đáp lại, ông bảo:

- Biết Việt Nam là một nước nguy hiểm cho người người tôn trọng nhân quyền, nên tôi chỉ cần đi thăm ngày, sau đó sẽ bay sang Singapore, nếu tôi có một studio ở đó.

- Singapore? Tôi hỏi đi đây người người thích thú vì Singapore là một nước như người người giàu hơn Việt Nam cả trăm lần, nếu đi đây coi là thu nhập cao nhất khu vực Đông Nam Á, cũng là nơi có môi trường xanh sạch đẹp nhất, trời ít nhất, tôi tham những ít nhất, trái ngược hoàn toàn với Việt Nam, cái gì cũng xấu nhất nên đi đâu cũng nghe bà con đi về...

Xe chạy chậm chậm, đầu tôi ngơ ngàng bao nhiêu ý nghĩ, nhất là câu về cả bà con miền

Cu c g p g thú v (K 2)

Tác Giả: Tr n Kh i Thanh Th y

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:08

Nam đang tràn lan trên m ng, mà tôi ch dám ch nh s a l i đôi ch cho phù h p niêm lu t và thêm vào hai câu cu i cho tròn m ch nghĩ:

“Vi t Nam h ng nh t ai i

Nh t c - nh c t b n th i bi t ch a?

Ăn c p, ăn c p, d i l a

Quan to, ch c l n, m a th a, lo n luân...

Ch th ng cái g i là dân

Quanh năm su t tháng làm thân ph n rùa”

Nhìn thành ph chuy n v đêm trong ánh sáng muôn h ng nghìn tía, bên c nh nh c x p xình t các quán ăn nhà hàng là nh ng ng i lao đ ng m t mảy b ch b c, nh t nh t vì ki m ăn, m t nh c đ y nh ng chi c xe lẫn t ch , trên ch ng ch n i niêu xoong ch o, bát đĩa m chén, bàn gh s t s o, vênh váo... tôi ch t nh l i câu nói hôm tr c đã nh Lê Th Công Nhân đ ch cho nhà báo Na Uy và hôm nay l i là nhà báo Đ c - qua ng i đ ch vô cùng th ng quý, thân thi t v i em, đó là: “Vi t Nam là m t t m áo ng s c s nh ng bên trong đ y nh ng r n”.

Hà N i đêm 17 Tháng Sáu 2009